

ביהת משפטם לעניים מנהליים בבאר שבע

עו"ג-14-01-24580 זכייה יתnia חוטיין(אלין) נ' משרד הפנים

בפני כב' השופטת חני פלוטקי

העוזר אבי ב' עוזי אסף ווינץ גמלוד אגיאאל		בפני
---	--	------

נכז

המשיב עו"ג ב' עוזי ערלה קליננברג		משרד הפנים
-------------------------------------	--	------------

פסק דין

- 1
- 2 חעוטר מבקש לבטל את "הוראת זהותך" שהוצאה נגדו ביום 13.12.13 אשר מורה לו לשחות
3 במתוך תוהית "חולות".
- 4
- 5
- 6 **טענות העוזר**
7 העוזר אורח סוזן, יליד 1985, נסעה לישראל ביום 12.6.12 ומיד מתגשה והזכיר למתוך "טהורותם".
8 מאוחר עד ליום 13.12.13 חוץ הטעור בנסיבותיו זואות מלוחו של סעיף 30 לחוק למניעת חסכנות
9 (עבירות וSHIPOT) (תיקון מס' 3 והוראת שעה), תשע"ב-2012 (להלן: "החוק") ואו "תיקון מס' 3"
10 בחטאמה).
- 11 ביום 18.2.13 לכל הטעור, הניש הטעור ביקש למקלט מזיני תנשכת על הסכנות חשפות לו
12 בארצו בהיותו תושב תבל ודרופ שעבודה, אשר נזרך בשל היותו בן לשבע מרים ובשל פעילותו
13 הפליטית בחו"ל טודושים באוניברסיטת חרטום, דיפת במסגרת מעיר העוטר פומים ובmesh
14 מספר ימי מעור עונה, וואה ווחסמל.
- 15 לטענת הטעור עד כה, לאחר כהן, טרם קיבל הטעור תשובה לבקשתו. כמו כן, אפלו על פי סעיף
16 (תיקון מס' 3, שנintel בתיו לא מיזמי, היה על המשיב לשחרר את הטעור ממשוראות
17 לפני פספר חווישים, אלוף חזרב לא-עשה.
- 18 ביום 16.9.13 ניתן פסק חון בגין 12/146 ג'יש סרג' אדם ואח' נ' היוש המשפט למשפטה
19 (להלן: "עוזי אסף") שהורה למשיב לבזון את עניינם של כל חכלאים על פי חוק הכניסה לשאול,
20 תשע"ב-1952 (להלן: "חוק חמניות"), בתוך 90 ימים.
- 21 לטעת ב' ב' הטעור, מוגבה לכך עשת המשיב כל שביכולתו לעיכוב שחרור חמושקים, וטעור
22 בכללותם, ולאחר מכן תקיקת בזק שוטער את פסק חון בעין אדים מתמן.
- 23 בין חותמו תליים, בהם ביקשו ב' חמוץוקים מהMEDIA ליחס לאלוור את אמרו בפסק
24 חון. בין היתר, הוגש בקשה לפי פקודת בזון בית המשפט ביום 26.11.13 בה חותם בית
25 המשפט לבנו את שר הפנים (את היוש המשפטו למשולח לצוית לאלוור לפסק הדין).
26 ביום 9.12.13 תבקשה נזהה ובו אמר ב' חון "...משכון, והג שוויינו אינט גות מקבב קיט
הבדיקות וקבלת החלטות לבייעו פסק הדין עד כה, לא מזאנו מקום להיעדר לבקשתה".

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עו"מ 14-01-34580 זכילה יהוא חוטיינ(אסי) נ' משרד הפנים

1. למחרת, ביום 10.12.13 תוקף חנשת תיקון חדש לחוק (להלן: "תיקון מס' 4"). באותו תיקון, בין
2. חינו, ניתנה למשיב טבות להזעיק ב"מרכו שהייה" את מי שלא ניתן לוישן, ללא הגבלת זמן, לא
3. עלת שחורה ולא ביקורת שיפוטית יתמה. מרכז השהייה מותקע על ידי שב"ס ולעתג ב"כ העורר
4. מאפיינים וביט של חמתן זחם למאפייני כלא.
5. עונש העורר מיטעיף 232 לחוק, למקרה תגמלות שהוא פקץ של משרד
6. הפנים, סמכות חלרת תקנות לפיה, רשאי הפטמות על ביקורת תגמלות שמדובר במקרה זמן
7. שנקבע בחוק, כל מי שלא חוויב במתן נמיון, מי שהפר את כללי שימושות וכי שנמצא מחוץ
8. למתקן ולא חידש במועד את רישון החסיבה שלו. לכל הפרה וגביציה, בגין חודש לשנה של מאסר
9. מעלה.
10. המשיב דחה ויעקב אוג עיגם של המשיב משך 90 ימים (כפי שתואר בעניין אדם) עד לכינותו למועד
11. של תיקון מס' 4. בתחילת דצמבר זומן העורר לשיחה עם צויג המתקן במלחין השהייה נאמר לעורר
12. כי הוא עוני לחשונר בקוב וקבל אשורת עבזה. ביום 12.12.13 העורר מתן חומרם
13. למתקן חולות הספונז וחוץ אותה נהגו חוראות שהייה ממת טעיף 232 לחוק. זאת מביל שערך ל כל
14. שימוש בטорм קבלת החולטה ו捭יל שחווע על כך לב"ב. רק לאחר העברתו ל"חולות" ניתן לו זך
15. הסבר לטעמי השהייה במתן.
16. ביום 15.12.13 הוגש ענירה נגד תיקון תיקון מס' 4. בגין חיות החוליטה מבקשי מקלט רבים
17. מחולות וביקשת העורר לעזועו לירושלים ולהפוך כנראה בלאיהם.
18. עוד באותו יום נערך לעורר שימוש בתק, בתום השימוש, גור עליו פקץ מס' 3 חפצים שלושה וחושדי
19. מסדר לפי טעיף 22 כלוחק, תיקון מס' 4, היא התקופה המקסימלית.
20. המשיבת טענה כי לעורר גרען ששימוע פרטני ביום 13.12.13 (ונעטף 15 לכתוב התשובה), בגין זה טען
21. העורר כי השימוש גרען לעורר יום קודס לכיניות תחוק לטעוף תיקון מס' 4 וכי לא מובהר בו
22. מרוי מטרתו ועל כן לא כורא בצד מצופת מהעורר להתייחס לשימוש שהוא אכן יודע מטרתו
23. ומון והחולצות היכולות להימנע בעקבותיו.
24. יתרה מכך, לטעת חומרה, כאמור שימוש ההורח זכוונו של העורר להיות מיוגן. פרוטוקול השימוש
25. אליו מלמד מהי הוחלטה שנתקבלה בעקבותיו, כל שנתקבלה כזאת וגם לא מובהר כי החלטה
26. כלשהי נבסרה לעורר וכייד עונש לעירע עלות דין.
27. עד נטען, כי פרוטוקול השימוש, לא ברור אם נשקלו נסיבותיו הייחודיים של העורר שכן כב
28. הנמקה לשים ואנו דזוק במתן "חולות" ומכאן, טען העורר, כי ברור שלא נשקל כל הטעמים
29. חמימות העומדים לאות העורר, לרבות שתוות של העורר בשמירה בגין לזראות חוק יסוד:
30. כבוד האוט וחירותו, משך שעון ותאיין את היומו מבקש מקלט מריין מאות קרוב לשנה.
31. לטעת ב"כ העורר, חפומים שנפל בשימושו, שעל פי טעת המשיב שנטשו בזיענד התיחס
32. לחזאות "חוואת שהייה", חינט פגמים המובילם לבטלות האקט והמנחי. ב"כ העורר הפה לדבנה
33. ביך ארו, במבחן הנקבי (ברד א) עמי 528-498.
- 34.
35. העורר הוחזק במתן "טהוריים", לא שוחרר לפי בגין אדם, הוחזר למתקן "חולות" ללא שימוש
36. חולם וכשבצעד לירשלים על מנת למות נגד התחערות בו, וחוזר ל"טהוריים".

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 14-01-34580 זכויות יתיא חוסיינ(אסי) נ' משוז הפניות

1 תורף קיון של עילות שחרור ברורות, הן על פי חוק למניעת הסתננות והן על פי חוק חכמתה
 2 ובראשון העובדה כי תועותיו הוחק פרק זמן ממושך העלול עד 60 ימים, בתום ראיון שערר לעוטר
 3 ביום 1.12.13, וחולט להשאיו במשמרות. כל זאת על אף העובדה כי באותו ראיון נאמר לעוטר כי
 4 הוא ישוחרר. כל זאת על אף העובدة החומר קלבל וחללה של בית חווין ביום 13.6.12, לפחות יש
 5 לשחרר העוטר על פי חוק חכמתה, אלא שהעוטר לא שוחרר ועם קבלת החלטת השחרור הוציא
 6 המשיב צו להחזקת חוטמו מתוך החוק למניעת הסתננות.
 7 העוטר טען לאכיפה ברצנית, שכן ישנים אחרים אותם שיחורר המשיב ממשמרות.
 8

טענות הטעינה

9 לטענת המשיב חוראות והשיהה שהוצאה לעוטר הוצאה כדין וכי אין ממש בטענות העוטר בדבר
 10 התערר שימושו והיעזר שיקול דעת. אין חולק כי הוראת המשיה הוצאה בכך למכותו של המומונה על
 11 ביקורת הגבולות, מכוח החוק למניעת הסתננות.
 12 לטענתם, לעוטר עורך שימוש פרטני, במסגרתו לבדוק ובחנו נתנוינו האישיים הרלוונטיים של העוטר
 13 לצורך מבחן החלטה בבורר הוראת השהייה, כמו כן לעוטר נימתה הזדמנות לשימוש תעוזתו. לאחר מכן
 14 ואחר בחתיגת נסיבותיו האישיות של העוטר הוחלט על הוציאת הוראת השהייה.
 15 באשר לטענת "יחסת המכון" של העוטר, טען המשיב כי אין בה ממש, שכן בתווך פרק הזמן של 90
 16 ימים שהוצע בגין' למשיב, ניתן החלטה לשחרורו ממשמרות וכן הוראת השהייה.
 17 המרינה בחזאתה הוראת השהייה לעוטר מילאה את חובתה והפעילה את הסמכות שזקפת לה
 18 המתווך כדין.
 19 באשר לטענת כי לא נענו החלטה בבקשת המוקלט שהוניש העוטר, טען המשיב כי על פי תיקון מסטר
 20 4 לחוק למניעת הסתננות, אי כוון תשובה בבקשת מוקלט, תוך פרק זמן מסוים, מתחוזע עליה,
 21 שבשיקול דעת, למימוש על ביקורת הגבולות, לשחרר מסתוק ממשמרות. כלומר, אין רלוונטיות לכך,
 22 לעניין שהיוג מסען מרכזו חשיה הפמות. המוגבר בשחרור ממשמרות.
 23 המשיב צין כי הוראה זו מעניקה שיקול דעת לממונה על ביקורת הגבולות, האם לשחרר ממשמרות
 24 לאור חעדו החלטה בבקשת המוקלט.
 25 לעניין טענות האכיפה והריגת שטן העוטר, טען המשיב, כי אין ذי לטען תטענה אלא יש אף
 26 לחוכיות ולא בכיו לא הזכיר העוטר את התטענה שכן המשיב כבר מזכיר למלعلا מה – 1,500 הוראות
 27 שהייתה חן למטבעות חמוץים במשמרות והן לכאלת שאינם מוצאים במשמרות. העוטר לא מבית כי
 28 נפל פנים וכי החלטת חמוץ לאינה עומדת בזיהוק החזקיות של הדרשות והמנלאת בזכור ביןין.
 29 עד טען המשיב, כי ההחלטה בין אכיפה בריגת השהייה פסולה בין אכיפה חלקית שתייה
 30 מחד חמוץות. מענין, מדובר בחוק חדשتعلן כן לא להחילו על 50,000 איש בעת ובעונת אחת.
 31

32 בשולי חמוץ טען המשיב כי אפיקו אם תתקבל על ידי בית המשפט טענה מטענות העוטר לעניין כי
 33 אילו פגמים בחלק, אין אלו פגמים היורדים לשורשו של חקליך ואשר יש בהם לחייב לקבלה
 34 העטירה. המשיב חפה לפסקת, בין היתר לעתים (תני) 07/1129 וספר פלורויזיניה נ' פור שני

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 14-01-34580 זכילת יתוא חוטיין(אסיר) נ' משרד הפנים

קץ'(20.3.07), שם נאמר בין היתר, כי לא כל פגם בפועלות ורשות הממליגת מביא באופן מיידי
לביטול חותמתה.
עוד טנו המשיב, כי מושכלתו יסוד זה, כי אין בית המשפט לעניינים מנהליים מחליף את שיקול
דעתה של ורשות הממליגת בשיקול דעתו ואין הוא נכנס בעילה. מיקות והערכות של בית משפט זה
בוחלות ורשות מצומצמת אך ורק לעילות ח'בנ'צינט' של שיקולים עניינים, חריגה מסמכות,
מהם חסבורות וכו'".
לטיכוט טן המשיב כי דין העירה להיזות.

זיהוי ותביעה

במהלך תזיון בעירה יותר חזר, וזוק שמירות זכויותיו, על חטענות חוקתיות שכן העין תלוי
ועומד בביטחון המשפטו בלבד.
ונתרכז אפוא לדין השאלה אם נפל פגמים מנהליים בוחלות המשיב להעבות העורר למתקן
חשוייה "חולות".
חמשיב איטן חולק על ההצעה בקיים שימוש, כפי שנטען בעירה, קודם לקבל החלטה בדבר העברת
העורר למתקן החשוייה "חולות". אלא שטענת המשיב, שימוש כזה נערך לעורר והוא נפתח 15
לכתב התשובה מטעם המשיב (להלן: "נפתח 15").
לטענת המשיב: "לעורך נערך שימוש, פרטני, במסגרתו בדקנו ונבחנו גזוניע האישיים והRELONGUTIES
לאזרד התחלה בדף חווית חשאית" כמו כן לעורך ניתנה הזרמה לחסמי טענות. לאחר
שטענת הטענות וביחסת נתיבותו האישיות של העורר, ומושלא על שימוש כל נסיבות חריגות
ובנסיבות שיקול הדעת שתקנת בחוק למטרות הגבולות, הוחלת לחזיאו לעורך תווית
שתייה".
לטענת העורר נפל פגמים בעריכת השימוש המנכיקיט ביטול ההחלטה. בין היתר, טן, כי השימוש
נערך ביום 10.12.13, תייעו קודם לביצות ויקון מס' 4 לתוקף, שהייתה ביום 11.12.13.
לאזרד תזין אפוא כי המשיב היה רשוי להעיך לקרוות ויקון מס' 4 לתוכן לתוקף, לאחר
שהוכנסת אישורה ביום 9.10.13, ויקון מס' 4 בקריאת שנייה ושלישית את תצעת ותיקן לתיקון מס' 4
לחוק למשמעות וסתונות. ביום 11.12.13 נקבע מס' 4 נכנס לתוקף.
אבחן אפוא את השאלה אם נפל פגמים בעריכת השימוש לעורר.

כותרת של נפתח 15: "וואין - בחינת פרטנית".
בחינה של נפתח 15 מעלה כי לא הודיע לעורך מטרת הראיון שנערך לו, שהוא, לשעת המשיב,
השימוש לצורך קבלת החלטה בדבר הוראת השתייה.
כינ' איטן "ניתנה לעורך הזרמות לשימוש טענות" אם אכן יוזע כל מה מטרת הראיון.
נראה כי העורך סבר לתומו כי הראיון שנערך עמו הוא לצורך שחזור, כפי ששוחררו לפני, לפי
בג"ץ אדים, באות שהזרקו במסמורות כבוחן.
בעניין זה שלחוות מטרת השימוש, נפסק כי:

בית משפט לעניינים מנהליים בבבז שבע

עט"מ 14-01-34580 זכויות יוצרים חסין(אסי) נ' משרד הפנים

1 "א. יש להביא לידי עונשו של הפרט את מהות האשמה או
 2 הטענה שהרשויות אמוריה להחליט בהן (בمعنى מקבילה
 3 לזכותו של גאנט במשפט ליעת מהו ומכנו של האישום
 4 שמפניו עליו להורגון). בקשר זה, נבחנות גם שאלת
 5 תיקפה של הזכות לעין גמסוכיות שבידי הרשות, אשר
 6 משמשים בטיס להחלטתה...." עיט"מ 11/1720 רחמי⁷
 7 ג. גוזות עף בע"מ נ' רשות שדות תעופה (7.1.14)

8
 9 בגופו, הופת זכותו של העורר ליאגד. ב"ב העומת לא קיבל כל הזדהה על קיומם והימנעו, וזאת
 10 שהמשמעות ידוע כי העורר מילצג. ואוג בינוין לריאון שנעצר לעורר ביום 1.12.13 (נספח 13 לכונב
 11 החותמה) שם נשאל העורר האם הוא מילצג והעורר השיב: "ען אני מילצג על ידי פוקו טיע
 12 לעבויים זלייט". בהמשך נשאל העורר אם הוא מעוניין לבצע את השימוש ללא עורך דין והעורר
 13 בחיוב. בסיום "פרוטוקול שימוש טענת" ממועד זה, נתקבלת "המלצת בגין צ'הורקה"
 14 مصطفינט להשיירה במסורת עד לחוזקתו".
 15 זאת ועוד, בסיום חוויאן לא נרשמה כל החלטה או המלצה ביחס להעברת העורר למתקן תחתייה
 16 "ירולו". ומילא לא הזדהה לו החולשת להעבירו למתקן זה.
 17 קשה לזכור כיצד נטען על ידי המשפט כי נבחנו נסיבותיו החישות של העורר וכי לא עלה בשימוש כל
 18 נסיבות חריגות, זאת משותה ידווע למושיב, כפי שגם נכתב בסיכום הריאון, כי העורר עזר מים
 19 4.6.12 היין למעלה משנת וחצי זאת כאשר גם על פי תיקון מס' 4 לחוק, התזקה במסורת לא
 20 תעלת על שנה אחת (סעיף 03א(ג) לחוק).
 21 כמו כן, וזכור כי העורר הניש בקשה לקבלת מעמד של פלייט, הימן לקבלת אשורה ווישון לישיבת
 22 בישראל לפי חוק הכנסה לישראל וטרם ניתן החלטה בבקשת אף שחלפה למעלה משנת מיום
 23 הגשת הבקשה. וגם מטעם זה היה ראוי לשקל אם יש מקום לאפשר לעורר תקופת התאזרחות
 24 קווד לחעברתו למתקן "ירולו". (ראה סעיף 03א(ג) המכנה שיקול דעת למכונה ביקורת חונטלו
 25 לשחרור מסתען שהגיע בקשה כאמור).
 26 אי-יתרנו משל העורר וזה לא שוחרר מתמשמות קודם להעברתו למתקן "ירולו" וכחلك מתנאי
 27 השווור שנקבע בנסיבות השחרור מיום 12.12.13 - נספח 16 לכתב התשובה). בבג"ץ 7146/12 מיום
 28 9.12.13, ה策יריה חמוריה כי עד אותה מועד שוחררו 707 כלואים.
 29 אילו היה העורר משוחרר קודם למועד תעבראו למרכו השהייה, כפי שרואי היה לעשות בחינוך
 30 תקופת מעצרו ותמוסכת, בתיעוד מניעה לשחרורו ונניחן חובה שלא נתקבלה החלטה נמקשתו
 31 לחכמה כפליט, בסיכון לאחר קבלת פסק הדין בגין אודם, ויוחה לעורר תקופת לא בטלה של
 32 חוואורות גסם לו היה חמוש בטורת לו, לאחר מכן, להתייצב במתקן השהייה "ירולו".
 33
 34 זאת ועוד, למעשה, החלטה על השחרור וחזרה השהייה חולצאו באותו יום – 12.12.13. (נספחים
 35 11-17 לכונב התשובה בחתימתה). בנסיבות השחרור נקבע כי תנאי השחרור ייחו:
 36 א. "ישחה ברכזו תשהייה למסתננים

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

על שם 34580-01-14 זכויות יוצרים חסויין(אסייר) ני משליך הפנים

- ב. אינו רשאי לבצע
ג. אינו רשאי לשוחה מוחץ לתהומי חמורço משעה 00:22 ועד לשעה 00:06.
- עד נקבע כי "הוביל ישוחרר משירות לא יותר מיום 13.12.13 ساعה 17:00" (כך, בלשון ריבית).
- ב"תורת תשתיות" נקבע תחולח כי על העוטר לשוחות במרקם התשתיות החל מיום 13.12.13 אך תאריך זה, המופיע בתוראת השהייה, מוקט בעט ויו וכוכב מעלי תאריך אחר שהוא 13/12/2-13 (כך). מעבר לעובות שכתב ויד נקבע תאריך לא ברור ונכראה הכוונה היהת לתאריך 13.12.13, חגי שנראה כי העוטר היה מוחץ לשירות לא חוקית בין 12.12.13 ל-13.12.13 שאז העוטר למתקן השהייה ב"חולות", שהרי בנסיבות השחרור כאמור כי ישוחרר לא יותר משעה 00:17 ביום 12.12.13.
- בשים לב לכל תאמו, מפאני לבטל את תוראות השהייה שניתנה לעוטר ושנקבעה לעוטר חלק מותני השחרור, זאת מבי שיש בכך כדי למנוע מהמשיב להוציא לעוטר תוראות שתמיה וחושת לאתנייפתת תוך שלושים ימים מיום שטורו.
- תנאי השחרור של העוטר היו כלהלן:
1. העוטר יצא בוגר קביעה.
 2. העוטר יתישב בכל יום בשבוע בתנוחת תמשיטה הקורובה למקום מגורי.
 3. העוטר יפקד סך של 2,000 ש"ח לחבותה קיום תנאי השחרור.
- המצוינות תשליח העוטר פסק הדין לב"כ הצדדים גם בפסק.
- יום חיון, בית שפט תשע"ד, 30 ינואר 2014, בחדר הצדדים.

ס.ר. ג. ו. ב. ב.
חני סולזקי שופט